

บทที่ 6

การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวในสถานประกอบการต่าง ๆ แยกตามระดับการใช้จ่าย

เมื่อได้ทราบถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่อวันจากบทที่ 4 และได้ทราบถึงรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวในบทที่ 5 แล้ว เราจะมาพิจารณาต่อไปว่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ จะกระจายรายได้ไปสู่สถานประกอบการต่าง ๆ ที่รองรับการท่องเที่ยวอย่างไร เพื่อจะได้ทราบถึงข้อเท็จจริงว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดรายได้แก่ ธุรกิจแต่ละประเภทเป็นจำนวนเท่าใด และธุรกิจประเภทใดจะได้รับสัดส่วนค่าใช้จ่ายสูงสุด รวมทั้งจะพิจารณาโดยการแบ่งแยกนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย และกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก ซึ่งการจะแบ่งแยกกว่าจะมีค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยนั้น พิจารณาจากค่าตัวกลาง (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) โดยนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าค่าตัวกลางลบด้วยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าตัวกลางบวกด้วยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อแบ่งแยกกลุ่มนักท่องเที่ยวได้แล้วจะพิจารณาว่านักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มมีการใช้จ่ายกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดต่าง ๆ กันอย่างไร

จากบทที่ 5 ทำให้ทราบถึงรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวในช่วงงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ ซึ่งกระจายแยกตามขนาดของกิจการต่าง ๆ ในบทนี้จะพิจารณาต่อไปว่า เมื่อรายได้กระจายสู่ภาคธุรกิจแล้ว จะก่อให้เกิดมูลค่าที่เกิดจากแรงงานที่ทำการผลิตและบริการในแต่ละภาคการผลิตเป็นจำนวนเท่าใด ซึ่งเป็นเรื่องที่จะนำเสนอต่อไป

6.1 การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่กระจายไปสู่สถานประกอบการต่าง ๆ

เมื่อมาพิจารณาถึงการกระจายรายได้สู่ธุรกิจขนาดต่าง ๆ ที่รองรับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการกระจายรายได้จากค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวที่ปรากฏในหัวข้อ 4.3.1 โดยได้ข้อมูลจากการสำรวจเพียง 3 ประเภท ในที่นี้จะพิจารณาค่าใช้จ่าย 3 ประเภท อันได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าพาหนะเดินทาง ซึ่งสามารถแบ่งแยกได้ตามประเภทที่ใช้บริการดังต่อไปนี้

6.1.1 ค่าที่พัก

สถานที่พำนักของนักท่องเที่ยวที่ได้ทำการสำรวจมาพอที่จะจำแนกได้ 3 แหล่งด้วยกัน คือ โรงแรม เกสต์เฮาส์ และสถานที่อื่น ๆ ซึ่งได้แก่ วัดหรือบ้านพักส่วนตัว จากการสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยพักโรงแรม ในสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่มากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ คือประมาณร้อยละ 88.5 และ 81.1 ตามลำดับ แต่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมที่จะพักเกสต์เฮาส์ในสัดส่วนค่าใช้จ่าย ที่สูงกว่าชาวไทยซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 18.2 และ 4.5 ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมพักบ้านส่วนตัวหรือวัดมากกว่าเกสต์เฮาส์ ดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 สัดส่วนค่าใช้จ่ายในด้านที่พักของนักท่องเที่ยว

(หน่วย : ร้อยละ)

สถานที่พัก	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวต่างชาติ
โรงแรม	88.5	81.1
เกสต์เฮาส์	4.5	18.2
อื่น ๆ	7.0	0.7
รวม	100.0	100.0

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในด้านที่พัก (บาท/วัน) 378.2 465.6

ที่มา : จากการสำรวจ

ในส่วนของที่พักรายได้จากการท่องเที่ยวจะกระจายไปสู่ธุรกิจโรงแรมถึงร้อยละ 84.8 นอกเหนือจากนั้นธุรกิจขนาดกลางประเภทเกสต์เฮาส์ และธุรกิจขนาดเล็กจะได้รับส่วนแบ่งประมาณ ร้อยละ 11.3 และ 3.9 ตามลำดับ

6.1.2 ค่าอาหาร

นักท่องเที่ยวชาวไทยจะนิยมบริโภคอาหารในร้านอาหารมากที่สุด ประมาณร้อยละ 38.5 ของค่าอาหารทั้งหมด และนิยมใช้บริการภัตตาคารมากกว่าโรงแรมในสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า ประมาณ ร้อยละ 32.1 และ 22.4 ตามลำดับ การบริโภคตามแผงลอยและทำเองก็มีอยู่บ้าง แต่ก็ไม่เกิน ร้อยละ 5 ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภค ในภัตตาคารสูงที่สุด ประมาณร้อยละ 41.0 รองลงมาได้แก่การบริโภคในโรงแรม ประมาณร้อยละ 31.1 ของค่าอาหารทั้งหมด บริโภคในเกสต์เฮาส์ประมาณ ร้อยละ 13.1 และนักท่องเที่ยวต่างชาติจะมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารที่ร้านอาหารใกล้เคียงกับ การบริโภคตามแผงลอย ประมาณร้อยละ 9.6 และ 5.2 ดังตารางที่ 6.2

ตารางที่ 6.2 สัดส่วนค่าใช้จ่ายในด้านอาหารของนักท่องเที่ยวกระจายตามสถานที่ใช้บริการ
(หน่วย : ร้อยละ)

สถานที่รับประทานอาหาร	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวต่างชาติ
โรงแรม	22.4	31.1
ภัตตาคาร	32.1	41.0
ร้านอาหาร	38.5	9.6
เกสต์เฮาส์	-	13.1
แผงลอย	2.6	5.2
ทำเอง	4.4	
รวม	100.0	100.0
ค่าใช้จ่ายในด้านอาหารเฉลี่ย (บาท/วัน)	267.8	291.9

ที่มา : จากการสำรวจ

ในด้านธุรกิจอาหารขนาดใหญ่ประเภทโรงแรมและภัตตาคาร ที่มีรายได้จากการขายบริการมากกว่า 2 ล้านบาทต่อปี จะได้รับรายได้จากนักท่องเที่ยวประมาณ ร้อยละ 69.8 ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยจะก่อให้เกิดรายได้แก่ธุรกิจร้านอาหารมากที่สุด โดยธุรกิจขนาดกลาง ได้แก่ ร้านอาหารและเกสต์เฮาส์ จะได้รับรายได้ประมาณ ร้อยละ 24.1 ส่วนธุรกิจขนาดเล็กซึ่งได้แก่แผงลอยจะได้รับรายได้เพียงร้อยละ 6.1

6.1.3 ค่าพาหนะเดินทาง

การเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันนี้มีความสะดวกสบาย โดยเฉพาะการเดินทางด้วยเครื่องบิน ทำให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจำนวนไม่น้อยนิยมเดินทางด้วยเครื่องบิน รวมทั้งค่าโดยสารที่ค่อนข้างสูงจึงทำให้สัดส่วนค่าใช้จ่ายมีค่าสูงกว่าการเดินทางโดยพาหนะอื่น เฉลี่ยร้อยละ 67.1 ของสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย และร้อยละ 73.0 สำหรับต่างชาติ นอกนั้นนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมที่จะใช้บริการของการรถทัวร์ และใช้รถส่วนตัวประมาณ ร้อยละ 10.3 และ 9.6 การเดินทางภายในจังหวัด นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมจะใช้บริการของสองแถว ตุ๊กตุ๊ก และแท็กซี่ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ประมาณร้อยละ 2 กว่า ๆ นักท่องเที่ยวต่างชาติจะนิยมใช้บริการ แท็กซี่ ตุ๊กตุ๊ก และรถยนต์เช่า ในสัดส่วน ร้อยละ 4-5 ดังตารางที่ 6.3

ตารางที่ 6.3 สัดส่วนค่าใช้จ่ายในด้านพาหนะเดินทางกระจายตามประเภทพาหนะที่ใช้
(หน่วย : ร้อยละ)

พาหนะเดินทาง	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวต่างชาติ
เครื่องบิน	67.1	73.1
รถทัวร์	10.3	3.2
รถส่วนตัว	9.6	-
รถบัส	2.0	3.6
รถไฟ	3.4	1.1
แท็กซี่	2.1	5.7
ตุ๊กตุ๊ก	2.2	5.6
สองแถว	2.6	-
รถยนต์เช่า	-	4.3
มอเตอร์ไซด์เช่า	0.4	2.6
ธุรกิจท่องเที่ยว	0.3	0.9
รวม	100.0	100.0
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในด้านการเดินทาง	548.4	434.6

ที่มา : จากการสำรวจ

รายได้ในส่วนที่ตกแก่ธุรกิจด้านพาหนะเดินทาง จะกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ อันได้แก่ เครื่องบิน รถทัวร์ รถบัส รถไฟ ถึงร้อยละ 81.8 อีกร้อยละ 9.1 ตกอยู่กับธุรกิจขนาดกลาง ซึ่งได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว และมอเตอร์ไซด์เช่า ที่เหลือร้อยละ 9.1 เป็นของพาหนะที่เดินทางในตัวจังหวัดเชียงใหม่

6.2 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแยกตามระดับการใช้จ่ายที่กระจายไปสู่สถานประกอบการต่าง ๆ

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาย่อมมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ในที่นี้จะแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก และนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย โดยอาศัยค่าตัวกลาง (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นตัวแบ่ง นั่นคือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากกว่าค่าตัวกลางบวกค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันต่ำกว่าค่าตัวกลางลบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่มแล้ว จะพิจารณาต่อไปว่านักท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มจะมีการใช้จ่ายกระจายไปสู่ธุรกิจแต่ละขนาดอย่างไร

6.2.1 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยแยกตามระดับการใช้จ่าย

เมื่อนิยามเฉพาะค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันต่ำกว่าค่าตัวกลางลบด้วยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูงกว่าค่าตัวกลางบวกด้วยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งสองระดับมีทิศทางในการใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 6.4 เมื่อแบ่งแยกค่าใช้จ่าย 6 ประเภท จะพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูงจะเท่ากับ 4,333.15 บาท ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยมีค่าเท่ากับ 753.41 บาท นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยจะมีค่าใช้จ่ายในด้านค่าพาหนะเดินทาง ค่าสินค้าที่ระลึก ค่าอาหาร และค่าที่พัก อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันคืออยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 20-28 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด แต่นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูง จะมีค่าใช้จ่ายในด้านค่าพาหนะเดินทางสูงกว่าค่าใช้จ่ายอื่นอย่างเห็นได้ชัดเจนถึงร้อยละ 35.5 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด สาเหตุเพราะนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายสูง จะนิยมเดินทางด้วยเครื่องบินจึงส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในด้านนี้สูง นอกจากด้านพาหนะเดินทางแล้ว ด้านที่พักก็มีค่าอยู่ในระดับสูงเป็นอันดับรองลงมา ร้อยละ 25.9 ด้านสินค้าที่ระลึกจะมีค่าใช้จ่ายร้อยละ 20.7 ซึ่งเป็น 2 เท่าของค่าใช้จ่ายในด้านอาหาร ซึ่งในด้านนี้นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก จะใช้จ่ายในสัดส่วนที่ต่ำกว่านักท่องเที่ยวอีกกลุ่มอยู่ 2 เท่า เช่นกัน ทางด้านสถานบันเทิงนักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกัน ประมาณร้อยละ 4 ของค่าใช้จ่ายของแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 6.4 สัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทยแยกตามกลุ่มรายได้

(หน่วย : ร้อยละ)

ค่าใช้จ่าย	นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี	
	ค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย	ค่าใช้จ่ายต่อวันมาก
ค่าพาหนะเดินทาง	27.5	35.5
ค่าที่พัก	19.9	25.9
ค่าอาหาร	21.7	11.2
ค่าสินค้าที่ระลึก	25.4	20.7
ค่าสถานบันเทิง	4.3	3.7
อื่น ๆ	1.2	2.9
รวม	100.0	100.0
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย	753.4	4,333.1

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อได้ค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทแล้ว จะพิจารณาต่อไปว่าค่าใช้จ่ายที่กล่าวมาเหล่านี้ จะกระจายไปสู่ในแต่ละสถานประกอบการต่าง ๆ ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวในแต่ละหมวด ซึ่งจากการเก็บข้อมูลสามารถรวบรวมรายละเอียดของรายได้ที่จะไปตกแก่สถานประกอบการ 3 หมวด ได้แก่ ด้านพาหนะเดินทาง ด้านที่พัก และด้านอาหาร

ในด้านการเดินทาง นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด เป็นการเดินทางโดยรถทัวร์ ประมาณร้อยละ 30.1 รองลงมาเป็นการเดินทางโดย

รถไฟประมาณ ร้อยละ 20.0 ของค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมด การเดินทางโดยเครื่องบินก็มีอยู่บ้างประมาณร้อยละ 16.3 มีบางส่วนที่เดินทางมาโดยรถส่วนตัว ประมาณร้อยละ 12.9 การเดินทางภายในตัวเมืองนิยมเดินทางโดยรถสองแถว เฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ 5.5 แต่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูง การเดินทางระหว่างจังหวัดจะเดินทางโดยเครื่องบินประมาณร้อยละ 79.0 ของค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ต่างกันถึงเกือบ 5 เท่า เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย ส่วนการเดินทางภายในตัวเมืองจะใช้บริการรถแท็กซี่หรือรถเช่ามากที่สุด ประมาณร้อยละ 2.4 (ดังตารางที่ 6.5)

ในเรื่องที่พัก นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย จะใช้จ่ายเป็นค่าโรงแรมประมาณร้อยละ 78.8 ซึ่งค่าใช้จ่ายจะต่ำกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากจะใช้จ่ายประมาณร้อยละ 89.2 แต่นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยจะนิยมพักบ้าน หรือวัดถึงร้อยละ 16.0 ในสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากถึง 2 เท่า

สถานที่รับประทานอาหาร นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก จะรับประทานอาหารที่ภัตตาคารในสัดส่วนค่าใช้จ่ายมากกว่าที่อื่นถึงร้อยละ 51.7 รองลงมาจะรับประทานอาหารที่โรงแรมและร้านอาหาร ร้อยละ 22.4 และ 19.5 ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย นิยมรับประทานอาหารในร้านอาหาร ประมาณร้อยละ 57.2 ที่รับประทานอาหารในโรงแรม และภัตตาคาร มีอยู่บ้างประมาณร้อยละ 17.2 และ 10.6

ตารางที่ 6.5 สัดส่วนค่าใช้จ่ายของนักเที่ยวชาวไทยแยกตามกลุ่มรายได้ที่กระจายไปสู่
สถานประกอบการต่าง ๆ

(หน่วย : ร้อยละ)

	นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี	
	ค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย	ค่าใช้จ่ายต่อวันมาก
<u>พาหนะเดินทาง</u>	100.0	100.0
1. ค่าเครื่องบิน	16.3	79.0
2. ค่ารถทัวร์	30.1	4.5
3. ค่ารถไฟ	20.0	5.2
4. ค่ารถบัส	7.4	0.5
5. ค่าแท็กซี่และรถเช่า	1.7	2.4
6. ค่าตุ๊กตุ๊ก	3.7	1.4
7. ค่ารถสองแถว	5.5	1.9
8. ค่ามอเตอร์ไซด์	2.4	0.0
9. รถส่วนตัว	12.9	5.1
<u>ที่พัก</u>	100.0	100.0
1. โรงแรม	78.8	89.2
2. เกสต์เฮาส์	5.2	1.9
3. อื่น ๆ	16.0	8.9
<u>อาหาร</u>	100.0	100.0
1. โรงแรม	17.2	22.4
2. ภัตตาคาร	10.6	51.7
3. ร้านอาหาร	57.2	19.5
4. แผงลอย	4.9	3.7
5. ทำเอง	10.1	2.7

ที่มา : จากการสำรวจ

6.2.2 การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติแยกตามระดับการใช้จ่าย

ส่วนค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติก็แบ่งออกเป็น 2 ระดับ เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวไทย คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยและนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูงและแบ่งค่าใช้จ่าย ออกเป็น 5 หมวด โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยจะใช้จ่ายไปในด้านสินค้าที่ระลึกสูงสุดถึง 36.5 เปอร์เซ็นต์ ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด 1,406.40 บาทต่อวันที่มีค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันคือ ค่าที่พัก ค่าอาหารและค่าพาหนะเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 17-20 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูง จะใช้จ่ายในหมวดที่พักในระดับสูงที่สุดถึงร้อยละ 32.3 ด้านพาหนะเดินทางและด้านสินค้าที่ระลึกมีค่าใช้จ่ายในระดับสูง เช่นเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 23-25 การที่มีค่าใช้จ่ายในหมวดอื่นสูง ทำให้ค่าใช้จ่ายด้านอาหารลดลงเหลือร้อยละ 10.7 ซึ่งใกล้เคียงกับค่าสถานบันเทิงโดยนักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกัน คือประมาณร้อยละ 8 ดังตารางที่ 6.6

ตารางที่ 6.6 สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติแยกตามกลุ่มรายได้

(หน่วย : ร้อยละ)

ค่าใช้จ่าย	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มี	
	ค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย	ค่าใช้จ่ายต่อวันมาก
ค่าที่พัก	17.9	32.3
ค่าอาหาร	17.4	10.7
ค่าพาหนะเดินทาง	19.5	25.2
ค่าสินค้าที่ระลึก	36.5	23.6
ค่าสถานบันเทิง	8.7	8.2
รวม	100.0	100.0
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/ วัน)	1,406.4	3,524.4

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อพิจารณาถึงการกระจายรายได้ไปสู่สถานประกอบการต่าง ๆ แล้ว ในเรื่องที่พักนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูงจะนิยมพักโรงแรมในสัดส่วนค่าใช้จ่ายร้อยละ 91.2 ของค่าใช้จ่ายในด้านการที่พัก ซึ่งเป็นสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย ที่พักโรงแรมร้อยละ 70.5 แต่นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยจะนิยมพักเกสต์เฮาส์ร้อยละ 28.4 ซึ่งมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก ที่พักเกสต์เฮาส์ร้อยละ 8.8 (ดังตารางที่ 6.7)

ในด้านสถานที่รับประทานอาหาร นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารที่ภัตตาคาร ร้านอาหารและแผงลอย สูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากอยู่ร้อยละ 20.2, 2.2 และ 1.6 ตามลำดับ แต่นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูงจะบริโภคอาหารในโรงแรมมากที่สุด ถึงร้อยละ 50.2 ซึ่งมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย ที่มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 31.8

พาหนะที่ใช้เดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูง ที่มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายสูงที่สุดคือ การเดินทางด้วยเครื่องบิน ถึงร้อยละ 79.7 ซึ่งสูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยอยู่ร้อยละ 22.2 ส่วนการเดินทางในตัวเมืองจะใช้บริการรถแท็กซี่และรถเช่า สัดส่วนร้อยละ 7.7 และ 6.6 ตามลำดับ สัดส่วนค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยที่มีค่าสูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากคือการใช้บริการรถตุ๊กตุ๊ก รถบัส รถทัวร์ มอเตอร์ไซด์เช่าและรถไฟ ซึ่งมากกว่าอยู่ร้อยละ 7.6, 8.8, 5.5 6.7 และ 1.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 6.7

ตารางที่ 6.7 สัดส่วนค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติแยกตามกลุ่มรายได้

(หน่วย : ร้อยละ)

	นักท่องเที่ยวที่มี ค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย	นักท่องเที่ยวที่มี ค่าใช้จ่ายต่อวันมาก
<u>ค่าที่พัก</u>	100.0	100.0
1. โรงแรม	70.5	91.2
2. เกสต์เฮ้าส์	28.4	8.8
3. อื่น ๆ	1.1	0.0
<u>ค่าอาหาร</u>	100.0	100.0
1. โรงแรม	31.8	50.2
2. ภัตตาคาร	49.8	29.7
3. ร้านอาหาร	10.5	8.3
4. แผงลอย	4.9	3.3
5. เกสต์เฮ้าส์	3.0	8.5
<u>ค่าพาหนะเดินทาง</u>	100.0	100.0
1. ค่าเครื่องบิน	57.4	79.7
2. ค่ารถทัวร์	6.5	1.0
3. ค่ารถบัส	9.2	0.5
4. ค่าแท็กซี่และรถเช่า	3.9	7.7
5. ค่าตุ๊กตุ๊ก	9.8	2.1
6. ค่ารถสองแถว	2.8	6.6
7. ค่ามอเตอร์ไซด์	7.0	0.3
8. รถไฟ	3.4	2.1

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 6.8 รายได้ของธุรกิจขนาดต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

(หน่วย : บาท/คน)

	ธุรกิจขนาดใหญ่			ธุรกิจขนาดกลาง/เล็ก		
	ชาวไทย	ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ต่างชาติ	รวม
<u>นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่าย</u>	236.8	617.3	854.1	300.5	514.1	814.6
<u>ต่อวันน้อย</u>						
1. ค่าที่พัก	118.3	176.7	295.0	31.9	73.8	105.7
2. ค่าอาหาร	45.5	199.7	245.2	118.1	45.0	163.1
3. ค่าสินค้าที่ระลึก	73.0	240.9	313.9	118.2	272.7	390.9
4. ค่าสถานบันเทิง	-	-	-	32.3	122.6	154.9
<u>นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่าย</u>	1,866.9	2,020.7	3,887.6	802.0	616.7	1,418.7
<u>ต่อวันมาก</u>						
1. ค่าที่พัก	1,002.2	1,038.9	2,041.1	121.4	100.0	221.4
2. ค่าอาหาร	360.7	301.7	662.4	126.3	75.7	202.0
3. ค่าสินค้าที่ระลึก	342.6	389.5	732.1	554.3	441.0	995.3
4. ค่าสถานบันเทิง	161.4	290.6	452.0	-	-	-

ที่มา : จากตารางที่ 6.5 และ 6.6

หมายเหตุ : ไม่ได้รวมค่าพาหนะเดินทาง

ตารางที่ 6.9 สัดส่วนรายได้ของธุรกิจขนาดต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม
(หน่วย : ร้อยละ)

	ธุรกิจขนาดใหญ่			ธุรกิจขนาดกลาง/เล็ก		
	ชาวไทย	ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ต่างชาติ	รวม
<u>นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่าย</u> <u>ต่อวันน้อย</u>			51.2			48.8
1. ค่าที่พัก	78.8	70.5		21.2	45.0	
2. ค่าอาหาร	27.8	81.6		72.2	18.4	
3. ค่าสินค้าที่ระลึก	38.2	46.9		61.8	53.1	
4. ค่าสถานบันเทิง	-	-				
<u>นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่าย</u> <u>ต่อวันมาก</u>			73.3			26.7
1. ค่าที่พัก	89.2	91.2		10.8	8.8	
2. ค่าอาหาร	74.1	79.9		25.9	20.1	
3. ค่าสินค้าที่ระลึก	38.2	46.9		61.8	53.1	
4. ค่าสถานบันเทิง				-	-	

ที่มา : จากตารางที่ 6.8

หมายเหตุ : ไม่ได้รวมค่าพาหนะเดินทาง

จากตารางที่ 6.8 และ 6.9 ได้จากการนำค่าใช้จ่ายต่อวันของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท กระจายไปตามขนาดของธุรกิจที่นักท่องเที่ยวไปใช้บริการ ในที่นี้ไม่ได้นำค่าพาหนะเดินทางมารวม เพราะค่าใช้จ่ายในการเดินทางโดยเครื่องบินเป็นค่าใช้จ่ายที่สูง แม้นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยก็นิยมเดินทางโดยเครื่องบิน ซึ่งจะทำให้การเปรียบเทียบการกระจายรายได้ ไปสู่ธุรกิจขนาดต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว ทั้ง 2 กลุ่มไม่ชัดเจน จากตารางพอสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย จะมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไปในทิศทางที่จะกระจายรายได้ไปสู่กิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับที่จะกระจายไปสู่กิจการขนาดใหญ่ คือ รายได้จากนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยจะกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ ร้อยละ 51.2 และกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดเล็กร้อยละ 48.8 แต่ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันสูง การใช้จ่ายที่จะส่งผลต่อการกระจายรายได้ไปสู่ธุรกิจขนาดกลางและเล็ก มีสัดส่วนรายได้ที่ต่ำกว่าที่จะกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ถึง 2.7 เท่า โดยจะกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ร้อยละ 73.3 และจะกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดเล็ก ร้อยละ 26.7 ดังนั้น นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยจะมีการใช้จ่ายที่ กระจายไปสู่ธุรกิจขนาดกลางและเล็กใกล้เคียงกับที่กระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่

6.3 การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ภาคแรงงาน

จากการประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยวในบทที่ 5 ทำให้ทราบว่า การจัดงานไม่ตกไม้ประดับจะก่อให้เกิดรายได้แก่ภาคธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากมาย เป็นที่น่าสนใจว่า รายได้ที่ภาคธุรกิจต่าง ๆ ได้รับจะกระจายไปสู่ผู้ใช้แรงงาน ในรูปของค่าจ้างแรงงานจากการผลิตและบริการ เป็นสัดส่วนเท่าใดจากรายได้ที่สถานประกอบการต่าง ๆ ได้รับ ซึ่งจากที่ผ่านมาเราทราบเพียงแต่ว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้อย่างมากแก่จังหวัด แต่ไม่ได้มองให้ลึกกว่ารายได้จากการท่องเที่ยวเหล่านั้น ก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชนในท้องถิ่นสักเท่าใด ในที่นี้จึงได้ทำการศึกษาโดยการเก็บข้อมูลและสอบถามรายได้และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 80 ราย โดยแบ่งออกเป็น 3 สาขา คือ สาขาเกษตร 20 ราย สาขาอุตสาหกรรม 10 ราย และสาขาบริการ 50 ราย ในสาขาเกษตรได้ทำการสอบถามร้านค้าที่ขายผลผลิตทางการเกษตร และเกษตรกรผู้ปลูกดอกไม้ขาย อย่างละ 10

ราย ในสาขาอุตสาหกรรมได้ทำการสอบถามร้านค้าที่ขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยว 10 ราย ซึ่งมีทั้งร้านขายเครื่องเงินและเครื่องเงิน ร้านขายผลิตภัณฑ์ไม้ ร้านขายเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ร้านขายหัตถกรรมที่ทำจากกระดาษ เป็นต้น และในสาขาบริการ ได้สอบถามโรงแรม , เกสต์เฮาส์ 10 ราย ร้านอาหาร , ภัตตาคาร 10 ราย สถานบันเทิง 10 ราย ธุรกิจนำเที่ยว 10 ราย และรถสองแถว รถตุ๊กตุ๊ก สามล้อ อีก 10 ราย รวมทั้งสิ้น 50 ราย

การหาสัดส่วนค่าใช้จ่ายในด้านแรงงานนั้น จะหาโดยการเทียบสัดส่วนระหว่างค่าจ้างแรงงานทั้งฝ่ายผลิตและฝ่ายบริหาร กับรายได้จากการขายผลผลิตและบริการของแต่ละสถานประกอบการ ซึ่งแต่ละสถานประกอบการที่สอบถามจะถือว่าเป็นตัวแทนของสถานประกอบการในแต่ละขนาด ซึ่งแบ่งสถานประกอบการออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ตามกลุ่มรายได้ที่สถานประกอบการได้รับ ดังนี้

ธุรกิจในด้านที่พักขนาดใหญ่จะมีรายได้จากการขายบริการมากกว่า 10 ล้านบาทต่อปี ส่วนธุรกิจขนาดกลางมีรายได้ระหว่าง 1 - 10 ล้านบาทต่อปี และธุรกิจขนาดเล็กมีรายได้น้อยกว่า 1 ล้านบาทต่อปี ธุรกิจด้านอาหารและเครื่องดื่มขนาดใหญ่จะมีรายได้จากการขายบริการ มากกว่า 2 ล้านบาทต่อปี ขนาดกลางมีรายได้อยู่ในช่วง 1 - 2 ล้านบาทต่อปี และธุรกิจขนาดเล็กมีรายได้น้อยกว่า 1 ล้านบาทต่อปี ธุรกิจด้านสถานบันเทิงขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จะมีรายได้จากการขายบริการ มากกว่า 60,000 บาทต่อวัน , ระหว่าง 30,000-60,000 บาทต่อวัน และน้อยกว่า 30,000 บาทต่อวัน ธุรกิจด้านสินค้าที่ระลึกขนาดใหญ่ จะมีรายได้จากการผลิตและบริการ มากกว่า 10 ล้านบาทต่อปี ส่วนขนาดกลางและเล็ก จะได้รับรายได้ระหว่าง 2-10 ล้านบาทต่อปี และต่ำกว่า 2 ล้านบาทต่อปี ตามลำดับ ธุรกิจด้านสินค้าทางการเกษตรขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จะมีรายได้จากการผลิตและบริการในระดับที่มากกว่า 10,000 บาทต่อวัน ระหว่าง 5,000-10,000 บาทต่อวัน และน้อยกว่า 5,000 บาทต่อวัน ส่วนธุรกิจสุดท้ายอันได้แก่เกษตรกรที่ปลูกดอกไม้ขาย จะแบ่งเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ที่เป็นเจ้าของสวนไม้ดอกไม้ประดับ และธุรกิจขนาดเล็กที่เป็นเกษตรกรผู้ปลูกดอกไม้รายย่อย

จากการสอบถามสถานประกอบการในสาขาบริการ ซึ่งได้แก่ โรงแรมและเกสต์เฮาส์ จำนวน 10 รายนั้นจะมีสัดส่วนของค่าจ้างแรงงานต่อรายได้จากการบริการสูงกว่าในสถานประกอบ

การอื่นที่ได้ทำการสอบถามมาทั้งหมด โดยสถานประกอบการขนาดใหญ่ที่ต้องใช้แรงงานมาก จะมีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานสูงถึง 49 เปอร์เซ็นต์ของรายได้จากการขายบริการ ส่วนธุรกิจที่พนักงานมีขนาดเล็กซึ่งมีรายได้จากการขายในปริมาณไม่มากนักและการบริการซึ่งไม่ค่อยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นแทนแรงงาน ทำให้มีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ประมาณ 45 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีค่าค่อนข้างสูงและสูงกว่า ธุรกิจที่พนักงานขนาดกลาง ที่มีสัดส่วนเพียง 33 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 6.10 ในส่วนธุรกิจที่ประกอบการด้านอาหาร พบว่าธุรกิจด้านอาหารขนาดเล็กมีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ประมาณ ร้อยละ 30 ซึ่งสูงกว่าธุรกิจขนาดกลางและใหญ่ประมาณร้อยละ 23 และ 19 ตามลำดับ ในด้านสถานบันเทิง สัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้จากการขายบริการจะมีค่าใกล้เคียงกันเรียงตามขนาดใหญ่ กลางและเล็ก เท่ากับ 5, 3 และ 3 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีค่าค่อนข้างต่ำ การสอบถามสถานประกอบการในด้านนี้ จะสอบถามเฉพาะสถานบันเทิงที่เปิดให้บริการเวลากลางคืน ที่ให้ความผ่อนคลายทางด้านเสียงเพลง เครื่องดื่มและอาหารกับแกล้มเท่านั้น สาเหตุที่ธุรกิจด้านนี้มีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานค่อนข้างต่ำเพราะมีค่าใช้จ่ายในเรื่องอื่นสูง โดยเฉพาะค่าจ้างนักดนตรีและค่าเครื่องดื่มที่มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างมาก รวมทั้งรายได้ที่ได้รับค่อนข้างสูง จากราคาค่าบริการที่ค่อนข้างแพง จึงทำให้สัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้มีค่าค่อนข้างต่ำ ในส่วนของบริษัทนำเข้าที่ทำ

การสอบถามจำนวน 10 ราย โดยการสอบถามบริษัทนำเข้าที่ยุวขนาดต่าง ๆ คนขับตุ๊กตุ๊ก สองแถว สามล้อ พบว่าธุรกิจขนาดใหญ่ในด้านค่าพาหนะเดินทางจะมีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานประมาณร้อยละ 24 ของรายได้จากการขายบริการ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของธุรกิจประเภทนี้จะเป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าเช่ารถ ธุรกิจขนาดกลางในด้านพาหนะเดินทางพบว่ามีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ประมาณ 36 เปอร์เซ็นต์ และธุรกิจขนาดเล็กในด้านพาหนะเดินทางมีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ร้อยละ 39

เมื่อมาพิจารณาในสาขาอุตสาหกรรม โดยการสอบถามร้านค้าที่ขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยว จำนวน 10 ราย เช่น ร้านขายผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ ร้านขายเครื่องเงินและเครื่องเงิน ร้านขายผลิตภัณฑ์ที่ทำจากกระต๊าก ร้านขายเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก และร้านขายเสื้อผ้าพื้นเมือง พบว่า สถานประกอบการขนาดใหญ่มีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ประมาณ 31 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นค่าจ้างแรงงานทั้งฝ่ายผลิตและฝ่ายขาย ส่วนสถานประกอบการขนาดกลางมีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีทั้งแรงงานผลิตและแรงงานขายเช่นเดียวกับสถานประกอบการขนาดใหญ่แต่มีปริมาณแรงงานและรายได้ที่น้อยกว่า อันดับสุดท้ายได้แก่ สถานประกอบการขนาดเล็กที่ทำการผลิตเองบางส่วน หรือบางแห่งก็รับสินค้าจากสถานประกอบการ

ใหญ่และกลางมาขายทั้งหมด ซึ่งมีสัดส่วนค่าแรงงานต่อรายได้ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นค่าจ้างแรงงานในการขาย

ส่วนสาขาสุดท้ายที่ทำการศึกษาคือ สาขาการเกษตร โดยการสอบถามร้านขายผลผลิตทางการเกษตร จำนวน 10 ราย ซึ่งจำหน่าย ผัก ผลไม้ ทั้งสดและแปรรูป อาหารแปรรูป เช่น แหนม หมูยอ เป็นต้น ในจำนวนนี้ร้านค้าขนาดใหญ่จะทำการผลิตและจำหน่ายเอง มีสัดส่วนค่าจ้างแรงงานประมาณ 8 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ ซึ่งสถานประกอบการขนาดใหญ่จะเป็นการผลิตโดยใช้เครื่องจักรทำให้ไม่ต้องจ้างแรงงานมาก และการทำธุรกิจขนาดนี้จะทำในรูปของซูเปอร์มาเก็ต จึงลดค่าจ้างแรงงานทั้งการผลิตและการขายลงเป็นจำนวนมาก ในส่วนสถานประกอบการขนาดกลาง ซึ่งมีการผลิตสินค้าเองบ้างบางส่วน และบางแห่งก็รับสินค้ามาขาย ทำให้ความต้องการแรงงานลดลง เป็นผลให้สัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ มีค่าประมาณ 6 เปอร์เซ็นต์ และสถานประกอบการขนาดเล็กที่ไม่ได้ทำการผลิตสินค้าเอง ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ และจากการสอบถามเจ้าของสวนไม้ดอกไม้ประดับและเกษตรกรที่ปลูกดอกไม้เพื่อขาย จำนวน 10 ราย พบว่า เจ้าของสวนไม้ดอกไม้ประดับซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่จะมี สัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ ประมาณ 18 เปอร์เซ็นต์ เจ้าของสวนจะมีการจ้างแรงงานเองบางส่วน และอีกส่วนจะเป็นการจ้างให้ชาวบ้านเพาะกล้าให้ แต่เกษตรกรรายย่อยซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก จะมีการจ้างแรงงานมากตอนช่วงปลูกและช่วงตัดดอก ส่วนการดูแลรักษาจะดูแลรักษาเอง ซึ่งทำให้สัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้มีค่าประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 6.10

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 6.10 สัดส่วนค่าจ้างแรงงานต่อรายได้จากการขายการผลิตและบริการของสถานประกอบการต่าง ๆ แยกตามขนาด

(หน่วย : ร้อยละ)

	สถานประกอบการ ขนาดใหญ่	สถานประกอบการ ขนาดกลาง	สถานประกอบการ ขนาดเล็ก
สาขาบริการ			
ธุรกิจด้านที่พัก	49	33	45
ธุรกิจด้านอาหาร	19	23	30
ธุรกิจด้านสถานบันเทิง	5	3	3
ธุรกิจด้านพาหนะเดินทาง	24	36	39
สาขาอุตสาหกรรม			
ธุรกิจด้านสินค้าที่ระลึก	31	30	40
สาขาเกษตร			
ธุรกิจด้านสินค้าทางการเกษตร	8	6	10
เกษตรกรที่ปลูกดอกไม้ขาย	18	-	25

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อได้ทราบถึงสัดส่วนของค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ของธุรกิจแต่ละประเภทแล้ว การประมาณมูลค่าของการจ้างแรงงานที่เกิดจากท่องเที่ยวจึงทำได้ โดยอาศัยรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวในช่วงงานไม้ดอกไม้ประดับ ซึ่งเท่ากับ 105.28 ล้านบาท ซึ่งกระจายไปตามธุรกิจขนาดต่าง ๆ ที่เสนอแล้วจากตารางที่ 5.3 โดยนำรายได้มาคูณกับ สัดส่วนของค่าจ้างแรงงานต่อรายได้ ในสถานประกอบการแต่ละขนาด ในตารางที่ 6.10 ก็สามารถทราบถึงมูลค่าเพิ่มของการจ้างแรงงานที่เกิดจากการท่องเที่ยว ดังตารางที่ 6.11 จะเห็นได้ว่า ธุรกิจด้านที่พักขนาดใหญ่จะก่อ

ให้เกิดรายได้ที่ตกไปสู่ผู้ใช้แรงงานมากที่สุด ประมาณ 10.3 ล้านบาท ส่วนในด้านการเกษตรจะได้รับรายได้ที่กระจายไปสู่เกษตรกรประมาณ 279,400 บาท ธุรกิจทั้งหมด 6 ประเภท จะก่อให้เกิดรายได้ที่กระจายไปสู่ภาคแรงงาน จำนวน 32.6 ล้าน ซึ่งมีสัดส่วนของค่าจ้างแรงงานประมาณ 30.8 เปอร์เซ็นต์ จากรายได้ 105.28 ล้านบาท

ตารางที่ 6.11 มูลค่าของค่าจ้างที่เกิดจากการท่องเที่ยวแยกตามสถานประกอบการแต่ละขนาด (หน่วย : ล้านบาท)

สถานประกอบการ	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	รวม
ประเภทที่พัก	10,314.0	926.2	432.2	11,672.4
ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม	1,988.0	915.1	626.3	3,529.4
ประเภทพาหนะเดินทาง	4,931.4	1,440.4	1,865.8	8,237.6
ประเภทสินค้าที่ระลึก	3,662.1	4,202.7	789.4	8,654.2
ประเภทสถานบันเทิง				218.1
ประเภทการเกษตร				279.4
รวม				32,591.1

ที่มา : จากการสำรวจ